

РЕШЕНИЕ

№ 39301

гр. София, 12.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 18.09.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Теодора Милева

ЧЛЕНОВЕ: Мария Владимирова
Теодора Василева

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора
Стела Спасова, като разгледа дело номер **7628** по описа за **2026** година
докладвано от съдия Теодора Василева, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. Административнопроцесуалния кодекс (АПК)
във връзка с чл. 63в Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по касационна жалба на „НЕОСАТ“ АД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на
управление в [населено място], [улица], ет. 3, чрез адв. П. П., срещу Решение № 1386/21.04.2026
г., постановено по НАХД № 13881/2025 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), 96 състав. С
решението е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 21/14.08.2025 г., издадено от
председателя на Комисията за регулиране на съобщенията (КРС), с което на дружеството на
основание чл. 335 във връзка с чл. 336 Закона за електронните съобщения (ЗЕС) е наложена
имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на чл. 228а, ал. 2 ЗЕС. С отделен
диспозитив касаторът е осъден да заплати на КРС 100 евро разноски за юрисконсултско
възнаграждение.

С касационната жалба се твърди неправилност на решението поради нарушение на материалния
закон, съществено нарушение на процесуалните правила и необоснованост. Касаторът поддържа
се, че предплатеният и вариативен модел на услугата не предполага една трайно фиксирана цена,
че рамковият договор, общите условия, тарифната част и останалите документи в предоставяната
книжка осигуряват необходимата информация, а отделно резюме би я дублирало. С позоваване на
чл. 290 и чл. 291 Търговския закон (ТЗ) се сочи, че пакетът и цената се конкретизират при избора
и плащането от абоната. Оспорва се оценката на книгата като цялостен договорен комплект и се
излага довод, че две страници А5 са еквивалентни по площ на една страница А4. Иска се

приложение на чл. 28 ЗАНН поради липса на заблуда, вреди, минимален срок и неочаквано ценово задължение. Иска се отмяна на решението на КРС и отмяна на НП. Претендират се разноски за двете инстанции.

Ответникът – председателят на КРС, чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира касационната жалба за неоснователна и предлага обжалваното решение да бъде оставено в сила.

Настоящият II касационен състав на Административен съд София-град намира касационната жалба за процесуално допустима като подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 АПК.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна по заявените касационни основания.

Производството пред КРС е образувано по жалба на „НЕОСАТ“ АД срещу НП № 21/14.08.2025 г., издадено от председателя на КРС, с което на дружеството на основание чл. 335 във връзка с чл. 336 Закона за електронните съобщения (ЗЕС) е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на чл. 228а, ал. 2 ЗЕС.

За да го потвърди, районният съд е приел, че на 15.02.2025 г. дружеството е сключило в [населено място] със С. Р. Ж. договор с абонатен № 1421452 за предоставяне на услугата спътникова цифрова телевизия до дома, пакет „Класик НЕО Про +“, без преди сключването да попълни и предостави резюме по установения образец. Приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в сроковете и при спазване на изискванията за форма и съдържание, нарушението е доказано, отговорността на юридическото лице е обективна, случаят не е маловажен, а санкцията е определена в минималния предвиден размер.

От фактическа страна районният съд е установил релевантните за спора обстоятелства. На 15.02.2025 г. с абоната е подписан индивидуален договор, в който са отразени пакет „Класик НЕО Про +“, тематични пакети „кино, детски, музика“ и стойности 13,99 лева и 2,99 лева. Договорът е придружен от документи за монтаж и наето оборудване, декларации и книжка, съдържаща общи условия и типов рамков абонатен договор. Безспорно е, че отделно резюме по образца на Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2243 не е попълнено и предоставено.

Проверката е предприета по повод препратен сигнал, заведен в КРС на 18.02.2025 г., относно броя на получаваните телевизионни програми.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

При постановяването му не са допуснати нарушения, които да съставляват основания за отмяна.

Въззивният съд е изяснил фактическата обстановка по делото, която не е необходимо да преповтаря от касационната инстанция, обсъдил е възраженията и относимата правна уредба. При постановяването на решението си е спазил материалния закон и не е допуснал нарушение на процесуалните правила.

В случая доказателствата са еднопосочни и взаимно допълващи се. Индивидуалният договор, монтажният протокол, декларациите и книжката утвърждават конкретното правоотношение и документите, предоставяни при сключването му, но сред тях няма резюме по установения образец. Рамковият договор и общите условия доказват описания от касатора предплатен модел, но не и изпълнение на задължението по чл. 228а, ал. 2 ЗЕС. Фактурите и справките за плащания установяват активиране и заплащане на услуги, но са неотносими към предварителното предоставяне на резюме. Електронната кореспонденция, възражението срещу АУАН, жалбата и изявленията на процесуалния представител съдържат последователното признание на дружеството, че резюме не е изготвяно. В случая спорът се определя изцяло за правната

необходимост от него.

Съгласно чл. 228а, ал. 1 ЗЕС предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, с изключение на услугите за пренос при свързване машина-машина, изготвят кратко и лесно четимо резюме на договор с потребителя по установения в Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2243 образец. АLINEЯ 2 задължава предприятията да попълнят образца и да го предоставят безплатно на потребителя преди сключването на договора, включително при договори от разстояние. Само при обективна техническа невъзможност чл. 228а, ал. 3 ЗЕС допуска предоставяне в седемдневен срок след сключването, като договорът влиза в сила след потвърждение на потребителя. Такава невъзможност нито се твърди, нито се доказва. По силата на чл. 228а, ал. 4 ЗЕС резюмето е неразделна част от договора.

Нормата е приложима към процесното правоотношение. „НЕОСАТ“ АД е предприятие, предоставящо обществена електронна съобщителна услуга, различна от услуга за пренос при свързване машина-машина. Другата страна е физическо лице – потребител по смисъла на § 1, т. 49 Допълнителните разпоредби на ЗЕС.

Основателно е възражението на касатора към съображението на СРС, че Директива (ЕС) 2018/1972 не следва да се обсъжда, понеже е транспонирана. Националният съд е длъжен да тълкува вътрешното право, доколкото е възможно, в светлината на текста и целта на приложимата директива. Това задължение е последователно изведено в посочените от касатора решения на СЕС по дела C-106/89 М., съединени дела C-397/01 – C-403/01 Р. и C-212/04 А.. Неточно е и разбирането на районния съд, че самостоятелната цел на резюмето е потребителят да сравнява него с договора. Правото на Съюза цели потребителят да може лесно да разбере основните условия, да сравни различни предложения и да направи информиран избор, а включването на предварително предоставената информация и резюмето в договора гарантира съответствието и непроменяемостта им без изрично съгласие.

Тези неточности в мотиви на съда обаче не се отразяват на крайния резултат по делото. Съответстващото на правото на Съюза тълкуване води до същия краен извод – резюмето е самостоятелен и задължителен стандартизиран документ, който се предоставя наред с останалата преддоговорна информация. Чл. 102, § 3 Директива (ЕС) 2018/1972 изрично задължава доставчиците да представят кратко и лесно четимо резюме на договора, а § 4 урежда превръщането на преддоговорната информация и резюмето в неразделна част от договора. Съображение 261 също разграничава релевантната преддоговорна информация от резюмето на съществените договорни условия, което доставчикът следва да представи допълнително, за да улесни избора.

Същото следва от пряко приложимия Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2243. Чл. 1 изисква доставчиците да използват образца от част А на приложението съобразно указанията в част Б, а чл. 2 определя максималния обем, последователността на заглавията, четимостта и съдържанието. Трите неизменяеми начални изречения на образца поясняват, че резюмето представя основните елементи на предложението, подпомага сравняването между предложения и че пълната информация се съдържа в други документи. Последното изречение изключва тезата, че съвпадението на част от информацията превръща отделното резюме в ненужно дублиране. Самият образец предполага едновременно съществуване на резюме и други договорни документи.

Неоснователни са доводите, основани на предплатения и вариативен характер на услугата.

В конкретния случай договорът от 15.02.2025 г. индивидуализира избран пакет и стойности. Следователно не е съществувала фактическа пречка резюмето да отрази актуалния избор, цената и приложимия предплатен период. Възможността при бъдещо плащане потребителят да избере

друг пакет не освобождава доставчика от задължението преди процесния договор да обобщи неговите тогавашни основни параметри. Разпоредбите на чл. 290 и чл. 291 ТЗ относно публичната покана и публичното предложение не дерогират специалните правила за преддоговорна защита по ЗЕС. Те обясняват начина на формиране на предложението, но не отменят нормативно установената форма за представяне на съществената информация.

Книжката не изпълнява функцията на резюме дори при цялостна преценка на съдържанието ѝ. Тя обединява индивидуален формуляр, общи условия, рамков договор, декларации и протоколи, но не съдържа отделен документ по задължителния образец. Рамковият договор изброява четири плана от публична оферта от 01.06.2020 г., сред които не е „Класик НЕО Про +“, и не обобщава приложимите към процесния избор условия. Препращането към уебсайта и ценовата листа не замества информацията, която съгласно съображение 7 от регламента трябва да бъде посочена непосредствено в резюмето, освен в изрично предвидените случаи.

Доводът на касатора за две страници А5 не е относим към съставомерността. Изискването за еквивалент на една едностранно отпечатана страница А4 е ограничение на обема на вече изготвено резюме, а не критерий, чрез който всеки договорен текст със същата площ се превръща в резюме. Дори да се приеме посочената от касатора площова еквивалентност, липсват задължителният образец, структурата и прякото обобщаване на процесната оферта.

От обективна страна нарушението е довършено с непредоставянето на попълненото резюме преди сключване на договора. То е формално и за съставомерността не се изискват заблуда, имуществени вреди или неочаквано ценово задължение. За юридическото лице отговорността по чл. 83 ЗАНН е обективна и въпросът за вина не се изследва.

Правилни са изводите на СРС, че не са налице предпоставките случаят да се квалифицира като маловажен, както и, че санкционната разпоредба е приложена правилно. Чл. 335 ЗЕС предвижда за нарушение на закона, за което не е установено друго наказание, глоба от 500 до 5000 лева, а съгласно чл. 336 ЗЕС за нарушение, извършено от юридическо лице, се налага имуществена санкция в същия размер. В случая определената санкция от 500 лева е минималната и не може да бъде намалена.

По тези доводи обжалваното решение е правилно и същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на касатора разноски не се дължат.

С оглед направеното от процесуалния представител на ответника искане и на основание чл. 63д, ал. 3 и ал. 5 ЗАНН във връзка с чл. 37 Закона за правната помощ и чл. 27е Наредбата за заплащане на правната помощ на КРС следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 66,47 евро.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, II касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1386/21.04.2026 г., постановено по НАХД № 13881/2025 г. по описа на Софийски районен съд, 96 състав.

ОСЪЖДА „НЕОСАТ“ АД, ЕИК:[ЕИК], да заплати на Комисията за регулиране на съобщенията сумата 66,47 (шестдесет и шест евро и четиридесет и седем евроцента) евро, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение за касационното производство.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ:

